

PHẬT NÓI KINH BỐN VÔ SỞ ÚY

Hán dịch: Tây Thiên Dịch Kinh Tam Tạng _ Triều Tán Đại Phu Thích Hồng Lô Khanh_ Truyền Pháp Đại Sư (kẻ bày tôi là) THI HỘ (Dānapāla) phụng chiếu dịch.

Việt dịch: HUYỀN THANH

Như vậy tôi nghe. Một thời Đức Phật ngự trong vườn **Kỳ Thọ Cấp Cô Độc** (Jetavane'nāthapiṇḍadasyārāma) tại nước **Xá-Vệ** (Śrāvastya).

Bấy giờ Đức Thế Tôn bảo các vị **Bật Sô** (Bhikṣu:Tỳ khru): “Các ông hãy nghe cho kỹ ! **Như Lai Ứng Chính Đẳng Giác** (Tathāgatāya-arhate-samyaksambuddhāya) thành tựu bốn điều **không có chỗ sợ hãi** (vô sở úy: còn có ý nghĩa là *chẳng do Duyên khác, tự mình giác ngộ Pháp*). Ở trong Đại Chúng chuyển **bánh xe Pháp to lớn** (Mahā-dharma-cakra: Đại Pháp Luân) như **Sư Tử rống** (Simha-nāda) tự tại, không có sợ hãi”

Thời các vị Bật Sô nghe lời nói này xong, cúi năm vóc sát đất, đỉnh lễ bàn chân của Đức Phật, rồi chấp tay bạch rằng: “Thế nào là bốn **Vô Sở Úy** của Như Lai ?”

Đức Phật bảo: “Này Bật Sô ! Vào thời xa xưa, Ta ở ngay trong Đại Chúng mà nói lời này: “**Như Lai** (Tathāgata) *thành tựu Chính Đẳng Chính Giác* (Samyaksambuddha) ”. Lúc nói như vậy thời **Sa Môn** (Śramaṇa), **Bà La Môn** (Brāhmaṇa), **Ma** (Māra), **Phạm** (Brahma), **Thiên Nhân** (Deva-manuṣya) đều phát ra lời nói rằng: “*Điều mà vị này đã nói, chẳng phải là y theo Giáo Pháp, chưa từng thấy nghe, có việc như vậy*”. Khi ấy Đức Thế Tôn ở trong chúng ấy, không có kinh hãi, không có khiếp sợ, Tâm được an vui, tự **không có chỗ sợ hãi** (Vô Sở Úy)

_ Lại nữa, báo rằng: “*Thân của Ta trong sạch, các **Lậu** (Āsrava:tên gọi riêng của phiền não) đã dứt hết*”. Lúc nói như vậy thời **Sa Môn** (Śramaṇa), **Bà La Môn** (Brāhmaṇa), **Ma** (Māra), **Phạm** (Brahma), **Thiên Nhân** (Deva-manuṣya) đều phát ra lời nói rằng: “*Điều mà vị này đã nói, chẳng phải là y theo Giáo Pháp, chưa từng thấy nghe, có việc như vậy*”. Khi ấy Đức Thế Tôn ở trong chúng ấy, không có kinh hãi, không có khiếp sợ, Tâm được an vui, tự **không có chỗ sợ hãi** (Vô Sở Úy)

_ Tiếp lại báo rằng: “*Tất cả **Chướng** (Āvaraṇa) tạp nhiễm hay ngăn trở Đạo Quả. Nếu Chướng này diệt thì Thánh Đạo tự hiện*”. Lúc nói như vậy thời **Sa Môn** (Śramaṇa), **Bà La Môn** (Brāhmaṇa), **Ma** (Māra), **Phạm** (Brahma), **Thiên Nhân** (Deva-manuṣya) đều phát ra lời nói rằng: “*Điều mà vị này đã nói, chẳng phải là y theo Giáo Pháp, chưa từng thấy nghe, có việc như vậy*”. Khi ấy Đức Thế Tôn ở trong chúng ấy, không có kinh hãi, không có khiếp sợ, Tâm được an vui, tự **không có chỗ sợ hãi** (Vô Sở Úy)

_ Tiếp lại báo rằng: “*Tu nhóm **Giới** (Śīla), **Định** (Samādhi) hay ra khỏi sinh tử, dứt hết các khổ báo*”. Lúc nói như vậy thời **Sa Môn** (Śramaṇa), **Bà La Môn** (Brāhmaṇa), **Ma** (Māra), **Phạm** (Brahma), **Thiên Nhân** (Deva-manuṣya) đều phát ra lời nói rằng: “*Điều mà vị này đã nói, chẳng phải là y theo Giáo Pháp, chưa từng thấy nghe, có việc như vậy*”. Khi ấy Đức Thế Tôn ở trong chúng ấy, không có kinh hãi, không có khiếp sợ, Tâm được an vui, tự **không có chỗ sợ hãi** (Vô Sở Úy)

Đức Phật bảo :” Này Bật Sô ! Đây gọi là **bốn điều không có chỗ sợ hãi** (Vô Sở Úy) khi Như Lai chuyển **bánh xe Pháp to lớn** (Đại Pháp Luân).

Lại nữa **Bật Sô** ! Cũng ở trong tám Đại Chúng, thành tựu đầy đủ bốn điều **không có chỗ sợ hãi** (vô sở úy). Thế nào là tám ?

— Xưa kia, ở một nơi chốn (xứ) có vô số trăm chúng **Sa Môn** (Śramaṇa), hoặc ở đây, hoặc đứng, hoặc đi, hoặc ngồi... cùng nói với nhau rằng: “*Xưa kia Đức Phật nói **Pháp Tướng** như vậy, sâu xa khó hiểu, chưa từng thấy nghe, là đúng, là sai, là hư, là thật*”. Khi ấy Đức Như Lai nghe nhóm kia nói xong thì Tâm không có kinh hãi, không có khiếp sợ, thân không dựng đứng lông, tự tại, không có sợ hãi, như ngọn núi chẳng lay động.

— Lại nữa vô số trăm chúng **Bà La Môn**, vô số trăm chúng **Sát Đế Lợi** (Kṣatriya), vô số trăm chúng **Cư Sĩ** (Gṛha-pati), vô số trăm chúng **Tứ Thiên Vương** (Caturmahārājakāyikās), vô số trăm chúng **Đao Lợi Thiên** (Trāyastriṃśa), vô số trăm chúng **Ma Vương** (Māra-rāja), vô số trăm chúng **Phạm Thiên** (Brahma-deva). Tám **Chúng** như vậy hoặc ở đây, hoặc đứng, hoặc đi, hoặc ngồi... cùng nói với nhau rằng: “*Xưa kia Đức Phật nói **Pháp Tướng** như vậy, sâu xa khó hiểu, chưa từng thấy nghe, là đúng, là sai, là hư, là thật*”. Khi ấy Đức Như Lai nghe nhóm kia nói xong thì Tâm không có kinh hãi, không có khiếp sợ, thân không dựng đứng lông, tự tại, không có sợ hãi, như ngọn núi chẳng lay động.

Đức Phật nói: “Này **Bật Sô** ! Đây gọi là trong Đại Chúng của tám Bộ được **không có chỗ sợ hãi** (Vô Sở Úy)

Liền nói **Tụng** rằng:

“Như Lai tự tại chuyên **Pháp Luân** (Dharma-cakra: bánh xe Pháp)

Xưa hay thành tựu **bốn Vô Úy**

Trời (Deva), **Người** (Manuṣya), **Ma** (Māra), **Phạm** (Brahma) với **Sa Môn** (Śramaṇa)

Nghe chương cú thầy, ôm do dự

Thân Tâm chẳng động, được **không sợ** (vô úy)

Lợi lạc tất cả các Hữu Tình

Khiến pháp **Tâm Bồ Đề vô thượng** (Agra-bodhi-citta)

Cung kính tu hành đến **bờ kia** (bờ giải thoát)”

Bấy giờ các vị **Đại Bật Sô** (Mahā-bhikṣu) nghe điều Đức Phật đã nói, đều tin nhận phụng hành.

PHẬT NÓI KINH BỐN VÔ SỞ ÚY

—Hết—

13/10/2011